

Tina de Cairons del Quer

Montmajor

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Lluelles
Emplaçament: A darrera de la casa Quer de Lluelles

Coordenades:

Latitud: 41.99283
Longitud: 1.70099
UTM Est (X): 392406
UTM Nord (Y): 4649796

Classificació

Número de fitxa: 08132-159
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVII
Estat de conservació: Dolent
Protecció: Inexistent
Accés: Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00014
Fitxes associades:
[El Quer de Lluelles](#)
Autor de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dt., 15/07/2003 - 02:00

Descripció

Conjunt format per dues tines. Es troben situades dins les runes d'una antiga construcció de pedra feta sobre una base de roca, de manera que aprofiten el desnivell de terreny que proporciona l'alçada de la roca. La construcció tenia la base de pedra i morter de calç i les parets superiors de maó, i de la que actualment tan sols resten parts de les parets que es troben cobertes d'heures. S'accedeix a la part superior de les tines a través d'una escala de

pedra. Les dues tines son circulars, una de més diàmetre que l'altre; la del costat esquerre està excavada a la base de pedra i amida aproximadament 1'5 m de diàmetre; l'altra, situada al costat, amida uns 2m de diàmetre i el seu interior és folrat de cairons sense envernissar d'un color vermellós, formant un graó en l'últim nivell de cairons de manera que aquests queden una mica més enfonsats. Això es feia per tal de suportar una tapa anomenada brescat, on es xafava el raïm i s'escolava cap a l'interior de la tina. La tina té uns dos metres de fondària, tot i que es troben plenes de troncs i cobertes de fustes i vegetació. A la part inferior de l'estructura hi ha la boixa o sortida del líquid, formant un simple forat. Actualment la tina es troba abandonada.

Història

La tina era un element imprescindible per l'elaboració del ví. A la tina es tirava el most que sortia un cop xafat el raïm amb les premses; aquí fermentava fins a convertir-se en vi. Generalment les tines es feien en llocs amb desnivell per tal de que a sota es pogués obrir un forat, la boixa, pel qual es retirava el vi que després es guardava en botes; o bé es construïa una estructura elevada que permetés obtenir alçada. La diferència d'alçada permetia abocar el most per dalt amb comoditat i recollir el vi per baix. Les tines excavades a la roca daten de l'edat mitjana (RIU, 1989), mentre que les folrades amb cairons envernissats es feien a partir del segle XVII, ja que d'aquesta manera s'impermeabilitzava (BALLBÉ, 1993). El conreu de la vinya va ser freqüent a la zona des de l'edat mitjana, amb un apogeu al segle XVII, moment en que es construeixen noves tines, i desapareixent amb la fil·loxa a finals del segle XIX en no poder-se adaptar al fred els nous ceps americans que es van introduir després. Al Quer el conreu de la vinya es va realitzar des de l'edat mitjana i el tenim documentat a partir del 1600, essent un dels puntals de l'economia agrícola d'aquest mas. El 1727 es fan contractes de conreu de vinyes indefinits i a rabassa morta per plantar vinya.

Bibliografia

BALLBÉ I BOADA, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Quaderns del Centre d'Estudis del Bages, nº 6.

